



## הפסל מרדכי פרלמן

(וועודונתיז'צ'רונן במלאת עשר שנים ג'מוּתָן)

ואדם דתי שומר מצוות, שתעורר לא עליה על זקנו הארון — זקי פליהא המיחדת את אישיותו. תחילה יוצר הרבה דיווקנות אך בסוף ימיו עייף דמיות של הנ' ביאים. כל שעמד במוחו נתן רשם מדמותו הנוירית, מניטוטו הנאים, מנועם חילוכתו ומחומ לבבו. בצעירותו ובაצלות חי את חייו וייצר את פסליו בהשראת ספריה הספרים. דמיותיו — התנ"כיות מצטיינות. באכפרטיביות, וחותם הטרוגזם האנושי טבוע בהן.

שלושים שנה עשה פרלמן ב' פארין והקדיש את מרזו גם לפ' עילות אמנוחית. נוהג היה להרי צות על בעיות האמנות ביטוי. היה בעל-ח'ומות, אותן היה מעלה לפני בטו הפעיטה, מסעד לה סיטורים נסלאים על הנבאים ועל המשיח, על פסליט ועל אמונות, התינוקת הקשيبة בכובד ראש, אף לא הבינה את רובי דבריו. אך שטף דיבורו, אמוניתו ותכל' להבותו ליתקו אותה. הזרניות היו קשיט, אך הבית היה תמיד פתוח לדיידיט וישימש אכסניה לאמנים צעירים ולכל עונר אורח. לנולם הייתה ידו מושכת בחמיות וב' עידוד. בין בא' ביתו היו כמה אמנים יהודאים המספרים על פרלמן באחדת ובחייבת.

מרדי פרלמן היה אכן יהודי במילוא משמעותו של מושג זה. הוא השקייע ביצירתו הרבה מעץ מא, מכאבו וכמיהתו להחיים. שאר שנים לאחר מותו, והוא רק בן חמישים, מצאו יצירותיו את מקו' פ' הטעני על ארמת ישראל. בדורות גראכברג

עלב בעיר האורות, והרגליים נושאות עלם עיר, גבורה; צנום ומוקן — כשביפוי לראשו לאדרן שדרות וככרות טוארות, על פני בתיקפה הומים וחלונות-דראות קרועים אל הלילה בשעתנו מפניהם ור' של אורית-עליזיט. נך נח' גלגל העלם והחולם למטרופולין של גדות הסינה כדי לקנות השכלה וודעת ולהונתם לאורים של יוצרים גדולים. וזה אל מרדכי פרלמן, שנעשה פסל בכוונות עצ' כי ולאחר שנים היה ממייסדי של אגודה האמנית הייתודים ב' פארין ועמד בראשה עד יומו ה' אהרון. פסליו הובילו עתה ארצת ביזמת מאיר נחוותן המנהל את המזיאון. ע"ש אוורי ורמי נחוותן, בניו שנפלו במלחמות-השחבות.

לא על קאריריה מהירה הלה פרלמן הצער, ולא על רוחוי כסף, אלא על אפשרות של יצירה בסדנה צנוועת. היהים היו קשים אך מעוניינים, מלאי שמחה והשי' ראה. הו. ידע טעם של מצוקה וחרדה. נחתה בישיבת חסרת בסחון במחבואה, הרחק מיצירות, ובצער גדול כשוחר לסדנתו המ' יוחמת, וראה כי ידים מרבריות ניתצ'ו את רוב פסליו. תשע מיר' צירותיו האחרונות שרדו יהו עתה אחד זנכים החשובים של המזיאון. ע"ש אורי ורמי באשי' דוטיעקב, מתנת בטו של האמן, שבאה מארצות-הברית למטרה זו. שלושה הפסלים נשארו במושיאן' היהודי בפארין, ופסל אחד נמצא במזיאון "בצלאל".

מ. פרלמן היה נזכר של רבנים ברוסיה, אחד מצאצאי "הנדול ממינסק", אך הצלחת להיות פסל,